

РЕШЕНИЕ

№ 4451

гр. София, 05.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 05.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **9532** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предмет на разглеждане в настоящото производство е бил предявен от В. Р. П. от [населено място] иск за осъждане на Министерство на здравеопазването да му заплати сума в размер на 100 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в периода 18.02.2013 г. - 27.05.2014 г. от отменен незаконосъобразен акт - Заповед № РД-22-21/18.02.2013 г. на директора на Дирекция „Медицински дейности и електронно здравеопазване”, ведно със законна лихва, считано от 27.05.2014 г. /датата на отмяната на заповедта с влязло в сила съдебно решение/ до окончателното изплащане на дължимото. Претендираното обезщетение за неимуществени вреди, се изразява в претърпени страдания, стрес, отчаяние, депресия през периода от 18.02.2013 г. до 27.05.2014 г., предизвикани от постановения отказ в Заповед № РД-22-21/18.02.2013 г. от Директора на Дирекция „Медицински дейности и електронно здравеопазване” за отпускане на средства от бюджета на Министерството на здравеопазването, и засегнал неблагоприятно очакванията му, че може да изплати задължението си от заем, предоставен от негови близки за финансиране на лечението му.

Делото е разгледано и е приключило с Решение №2172/23.04.2020 г., с което съдът се е произнесъл по спора, като е осъдил Министерство на здравеопазването да заплати на В. Р. П. от [населено място] с ЕГН [ЕГН] обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5000 /пет хиляди лева/, изразяващи се в причинени на ищеца болки и страдания през периода от 18.02.2013 г. до 27.05.2014 г. от издаването на Заповед № РД-22-21/18.02.2013 г. от Директора на Дирекция „Медицински дейности и електронно здравеопазване” с която на ищеца е отказано поисканото от него

заплащане на стойност 39 968,80 евро за сметка на бюджета на Министерство на здравеопазването за хирургично лечение в Международен институт по неврология [населено място], Германия, отменена като незаконосъобразна с влязло в сила на 27.05.2014 г. съдебно решение по адм.дело №3531/2013 г. на АССГ, ведно със законната лихва върху главницата от 5000 лева, считано от 11.06.2015 г. до окончателното изплащане на дължимото и е отхвърлил иска в останалата част до пълния му предявен размер от 100 000 /сто хиляди/ лева.

В постъпила на 26.05.2020 г. молба от процесуалния представител на ищеца е изразено становище, че в диспозитива на постановения съдебен акт са допуснати очевидни фактически грешки, като неправилно на ред 12 е посочена началната дата на дължимост на законната лихва, а именно 11.06.2020 г., която е претендирана от 27.05.2014 г. Аналогично съдържание е налице и в мотивите на съдебния акт. Предвид това е поискано да бъде допусната поправка на ОФГ, като навсякъде в решението, в мотивите и в диспозитива посочената начална дата на дължимата лихва от 11.06.2015 г. се замени с 27.05.2014 г. С молбата е поискано алтернативно, в случай че се приеме, че не са налице предпоставки за поправка на ОФГ, решението да бъде допълнено в изложения смисъл. Поискано е съдът да се произнесе и по отношение на претендираната законна лихва върху сумата от 100000 лева.

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА чл.175 и чл.176 АПК.

Ответникът Министерство на здравеопазването не е ангажирал становище по молбата.

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав, в качеството си на инстанция, постановила решението, чиято поправка и допълване се иска, като взе предвид доказателствата по делото и като съобрази разпоредбата на чл.175 и чл.176 АПК, приема следното:

Искането за поправка на ОФГ не е обвързано със срок, поради което е процесуално ДОПУСТИМО. Разгледано по същество, същото е НЕОСНОВАТЕЛНО. Това е така, тъй като и в мотивите и в диспозитива на решението съдът е приел, че върху присъдената сума се дължи законната лихва от датата на предявяване на иска, а не както е поискано в исковата молба – от датата на влизане в сила на решението за отмяна на акта, основание за предявяване на иска. Следователно, като е посочил и в мотивите и в диспозитива като начална дата на дължимата лихва 11.06.2015 г. съдът не е допуснал ОФГ, а е преценил, че именно от тази дата същата е дължима. Предвид това молбата в тази и част следва да бъде отхвърлена.

По отношение на искането за допълване на решението в посочения смисъл, а именно, че ответника дължи лихва върху присъдената сума и за периода от 27.05.2014 г. до 11.06.2015 г., както и по отношение на претендираната законна лихва върху сумата от 100000 лева съдът приема следното:

Молбата за допълване на решението е постъпила в срока по чл.176, ал.1 АПК, доколкото ищецът е уведомен на решението на 21.05.2020 г., а молбата е депозирана на 26.05.2020 г., при което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е частично основателна.

С исковата молба е претендирано обезщетение за претърпени неимуществени вреди от отменен акт в размер на 100000 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на влизане в сила на решението, с което акта е отменен, а именно 27.05.2014 г. до окончателното изплащане на сумата. Както се каза по-горе, съдът е уважил иска до размер от 5000 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяването

му – 11.06.2015 г., до окончателното изплащане на сумата. За претендираната лихва от 27.05.2014 г. до 11.06.2015 г. липсва изричен диспозитив, какъвто липсва и за лихвата върху отхвърлената част от иска.

При тази фактическа обстановка настоящият съдебен състав счита, че следва да постанови изричен диспозитив само относно претендираната лихва за периода от 27.05.2014 г. до 11.06.2015 г., като отхвърли иска в тази му част и то върху уважената част на иска, т.е. върху 5000 лева. Доколкото искът за лихви е акцесорен и зависи от уважаването на главния иск, изричен диспозитив за отхвърлянето му в частта за сумата над уважената част на главния иск не се дължи.

Предвид изложеното решението следва да бъде допълнено с изричен диспозитив, с който да се отхвърли иска за присъждане на лихва върху сумата от 5000 лева за периода от 27.05.2014 г. до 11.06.2015 г. В останалата част молбата за допълване на решението следва да бъде отхвърлена.

Водим от гореизложеното и на основание чл.175, ал.2 и чл.176, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на В. Р. П. от [населено място], депозирана чрез адв. С. Р. от САК в частта, в която е поискано допускане на поправка на очевидна фактическа грешка в Решение №2172/23.04.2020 г., постановено по адм. дело № 9532 по описа на АдмС – С.-град за 2019 г., като в ред 12 от диспозитива и навсякъде в мотивите датата 11.06.2015 г. да се чете 27.05.2014 г.

ДОПЪЛВА Решение №2172/23.04.2020 г., постановено по адм. дело № 9532 по описа на АдмС – С.-град за 2019 г. както следва:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск за присъждане на лихва върху сумата от 5000 лева за периода от 27.05.2014 г. до 11.06.2015 г.

ОТХВЪРЛЯ молбата на В. Р. П. от [населено място], депозирана чрез адв. С. Р. от САК за допълване на решението в останалата част

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

Настоящото решение е неразделна част от Решение №2172/23.04.2020 г., постановено по адм. дело № 9532 по описа на АдмС – С.-град за 2019 г.

СЪДИЯ: